

בעריכת לילי גלילי

מוזמנים משתתפים. אחד הקוראים מבין המשתתפים בשליחת חומר לעמוד זה יזכה מדי שבוע בשבוע בפרס של עשר לירות ישראליות. הזוכה בפרס השבוע הוא נחום אביעד, תל-אביב.

מנהל בית-הספר שלנו כל-כך אוהב את שייקספיר, שכל אחד נאלץ ללמוד על-פיה מחזה אחד, ושמו נקרא כשם המחזה שלמד. יום אחד ביקר אצלנו מספק והחל להתחכך עם המנהל על קטע מהאמלט. לבסוף שאל המפקח: "יש לך כאן ספר של שייקספיר?" המנהל שלח מיד לקרוא להאמלט, כלומר, לתלמיד שהכיר כל מלה של היצירה. המפקח הופתע מאד, כאשר שב השמש והודיע: "האמלט איננו. הוא קיבל דלקת-ריאות לפני יומיים."

להיות או לא להיות

מנהל בית-הספר שלנו כל-כך אוהב את שייקספיר, שכל אחד נאלץ ללמוד על-פיה מחזה אחד, ושמו נקרא כשם המחזה שלמד. יום אחד ביקר אצלנו מספק והחל להתחכך עם המנהל על קטע מהאמלט. לבסוף שאל המפקח: "יש לך כאן ספר של שייקספיר?" המנהל שלח מיד לקרוא להאמלט, כלומר, לתלמיד שהכיר כל מלה של היצירה. המפקח הופתע מאד, כאשר שב השמש והודיע: "האמלט איננו. הוא קיבל דלקת-ריאות לפני יומיים."

הערות-שוליים

הגילוי על הקמת הכור האטומי בישראל נודע למלחמת הבחירות...

...מפא"י מקוה לפוצץ בו גרעיני המפגזות היריבות.

...סל קו יריכם מפלך.

...הדרוש, בקיצור, הוא ריבוע המעגל.

...סיפמת היום: עוד ויתור כזה — ועברנו.

...הממשלה המשונה ביותר במרחב.

...כדי להוכיח שרוצים לזרוק אותם לכי לבים על לא עוול בכפם.

...האחים סלומון מבקשים זריקת-אמת...

...חולו שינויים בהרכב הממשלה הירדנית שמונתה לפני שבוע בלבד...

...חצית-הספר גורמים רבים ביניהם על הזכות לארח את דוקטור יונה סלק בישראל...

...פרצה מחלוקת בזינבה, לאחר ששר החוץ הסובייטי הציע ועידת שולחן עגול ואילו המערב הודיע על רצונו בשולחן מרובע...

...האחרים סלומון מבקשים זריקת-אמת...

...כדי להוכיח שרוצים לזרוק אותם לכי לבים על לא עוול בכפם.

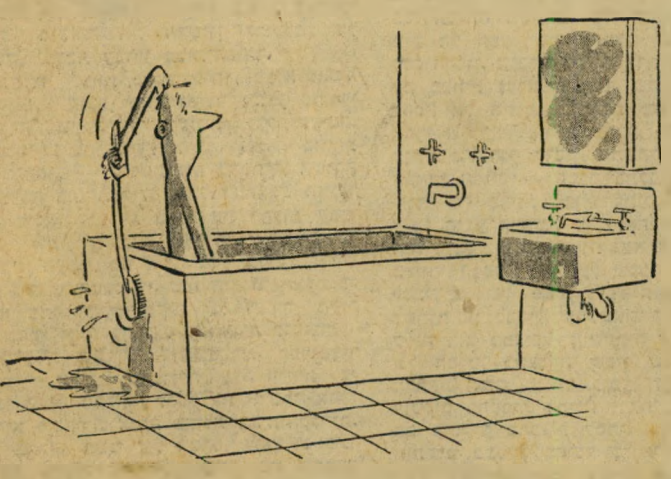
בחור אב לילדים, צרתי העיקרית — מלבד הטיפול בילדים — היא המומחים לטיפול בילדים. אל תבינו אותי לא נכון. אני סומך במאה אחוזים על מומחים, והייתי הולך אחריהם כאש ובמים. אבל הצרה היא שהמומחים הורסים את שיווי-משקלי הנפשי. אולי מפני ש-העצות שהם נותנים לי הן כל כך פשוטות, שאני חושב את עצמי למטומטם על שלא העליתי אותן מקודם. הנה, למשל, מאמר של מומחה, שקראתי לפני כמה ימים. המומחה אמר, שהדרך הקלה לאדם נכון, לבצר את מעמדו המכובד במשפחה היא "לעודד הצגת שאלות מפי ילדיו, ולהשיב עליהן בפרוטרוט". שוב אמרתי לעצמי שאני טיפש, על שלא חשבתי על כך לבדי, וכינסתי את כל המשפחה בחדר האורחים. השתעלתי בי חשיבות, ובסבביות שאלתי: "יש שאלות?" "קרה משהו לאבא?" שאלה בתי, בי העיפה מבט תמוה לאמא. היתה זו שא לא שלא התאימה כלל למסגרת הצפויה, ולכן התעלמתי ממנה.

"אז טוב", קפץ בנצי בן השבע, "אני רוצה לדעת משהו: מי רץ יותר מהר, ה' סוס של גארי קופר, או הגיפ של יצחק?" זה היה קל. "סוס", עניתי, "למטען יותר מהר מכל סוס". עניתי, "למטען הגברת הרושם הוספתי: לגיפ יש מנוע ולסוס אין."

"הה", גם כן יודע משהו! לעצ בנצי, "הסוס של גארי קופר השיג כמו כלום את הגיפ של השודדים. לך תראה את זה בקולנוע אלוני אם אתה רוצה."

"מנוע", שמנוע, "מילמלה אשתי. מה גובהו של רוק האדסון?" שאלה גידה (היא בת 11). לא הייתי בטוח אם זה אותו גבר האדסון הזורם אי שם באמריקה, אבל כדי לא להראות את בורותי, עניתי: "האדסון זה גבר גדול מאד. אי אפשר למדוד את גובהו."

גידה פצרה את פיה בתמהון. "רוק האדסון הוא כוכב קולנוע ש בתך מתכוונת להינשא לו", הבהירה לי אשתי. "המכשול היחידי המעסיק אותה כרגע, הוא שרוק עלול להיות

חמשיריים

מעשה בימאי רבי-מעוף
שהיתה לו אשה בכל חוף.
במלאת לו ששים
התאחדו הנשים
וביחד עשו לו אז סוף.

מעשה בטיים, שמו אלול,
שהחליט לעולל תעלול.
הוא נחת סתם על כביש
ואיתרע מזל-ביש —
כי ממנו נשאר רק תבלול.

אמין בל, גבולות

טעות לעולם צודקת

גפתחה רעידת זינבה. (חזרות)
דוררה ברגשטיין, נתניה
העולם עוקב אחריה בפיץ ירחיים.

מאות כלבים גועים מכל חלקי ה-
הארץ השתתפו אתמול בתערוכת ה-
כלבים. את ברכת הצבא הביא למ-
סיימות הקורס אלוף-משנה י. גבע.
(הבקר) נפתלי שרון, תל-אביב
המסדר יעבור לנו(ב).ח.

כוח המשיחה נהנה. (הארץ)
דויד כהן, פתח-תקוה
חברי המועצה מנחמים במריחת בוך.
סודו של ד"ר בערב. (ידיעות אחרות)
מרדכי דן, תל-אביב
חכם בליה.

את זה כבר שאלת?

כך הוחלט כי האדום האדום העתיק יימכר בליל העצמאות במחיר מאה פרו-סה הכוס בשבעה דוכנים ליד במות הבי-דור ב"קריית השמחה", והפעם אולי בא-מת תהיה שמחה.

"יין לא רע. אבל שיא האירועים של ועדת האחד-עשור יהיה טעימת עגבניות, לקראת יום ההולדת התריעשור של המדינה. חבר טועמים בעלי נסיון רב ירד למרתפי היקב או לאוה מקום אפל אחר או סתם לעולם התחתון ויטעמו עגבניות כאחת נפשם. אם כי לסעודה ממש יסופקו להם לא עגבניות אדומות עחיקות אלא עגבניות מצבע שאמפאן, תוססות. ואז אפשר יהיה לספק ב"קריית השמחה" (שתוגדל כדי שתכלול גם את רחוב הירקון) בשב-עים ושבעה קיוסקים מתחת לבמות ה-בידור עגבניות במחיר השווה לכל נפש. הפעם מספקים כוס במאה פרוטה. גניח כי האינפלציה לא תגבר, ובכן יוכלו לספק בשנה הבאה עלינו לטובה עג-בניות מהמין הפשוט, כוס במאתים פרוטה, ולגברות שאינן נוקקות לכוס אפשר יהיה לגייס ברזים.

אתם שמערים איזו שמחה תהיה אז? כמו שאמר דויד המלך, "יעלו חסידים בכבוד, ירגנו על משכבותם".
שאו כוס ציונה, שאו כוס ציונה, העזו ועלו המתנדבים בעם!

מיד שיר

תחי המדינה

נציג של חברה ציבורית בריטית גר-לה. השווה עתה בארצנו, נשאל למצב העסקים של חברתו, והשיב: "אם יש אצלכם איזה פסע שעור משתלם, הלי-אימו גם אותה."

ועדה אד הוק

שנת העשור הנה עברה, ואני מודאג: מה יקרה לוועדת העשור? אמנם יודע אני כי כל חבריה אנשי "המועדון", ובכן תמיד תימצאנה להם משרות, אבל יצירת משרות, פיגוי משרות, שיבוץ וד-חיקת אנשים, גורמים קנאה וטרדה ומ-סבכים באינטריגות, ואף כי אינטריגות הן לחס-חוק במועדון, לא כדאי להוסיף מורורים לקראת הבחירות. האין זאת? ובכן, יש לי רעיון גאוני: תחפטר הוועדה נגמר התפקיד, נגמרה הוועדה. זה יהיה חידוש פאנטאסטי, שיעשה רו-שם עצום על הבוחרים. אבל מאחר שיש תקציב, ויש אנשים שצריך למצוא להם עיסוק, הנה המשך הרעיון הגאוני: תמ-נה ועדת אחד-עשור, שבמקרה תהיה מורכבת מחבריה המתפטרים של ועדת העשור.

ושוב יהיו לנו אירועים. גם זה חשוב. לא? לעתונאים יהיה על מה לכתוב, ולא יחסטו במופלא מהם; לך-הל יהיה על מה לדבר בערבי שבתות, כשאין סינמה, ולא ישבו ויהרהרו בצור-תא וירטנו על הממשלה.

הנה למשל המבצע הנהדר והאחרון, השיא של ועדת העשור — טעימת היין. לקחו "חבר טועמים", מנהל משרד ראש-הממשלה ועוד ששה משיבי טעם ("כל אחד מהם", מודיע דבר, "בעל נסיון רב") והובילו בכבוד ליקבי ראשון-לציון, והטעימום יינות, ו"לאחר בדיקה מדוקדקת ודיון ערני" (מי הפריד?) הח-ליטו בעלי הלשונות כי בשביל עמך יספיק יין שולתני חצי יבש, כלומר "אדים עתיק", אם כי הם עצמם ישבו אחרי עמלם ולגמו להנאתם שאמפאניה.